

PNIACZEK (5) *sb m*

a pochylone; teksty nie oznaczają é.

sg N pniaczek (3). ◇ A pniaczek (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) oraz w objaśnieniu s.v. pniewie.

Dem. od „pniak” (5) :

1. *Od znac. ‘główna, nadziemna część drzewa’; viticula Calep; truncus Cn (4) : Też gdy łączepisz á pniaczek rozbijesz/ tedy nożikiem nadobnie gniazdeczka gdzie maż gąłkę władzić wybierz RejZwierc 107, 107; Viticula – winni pniaczek. Calep 1130b.*

Przen (1) :

W porównaniu (1): Y rzadko łączep inakły/ iedno iako pniaczek/ Bo od Miłtrza pamięta/ co więc łychał żaczek. RejZwierz 86v.

2. *Od niezaświadczonego u nas znac. ‘ul’ (1) : Pczołka też to mały kofzt/ iedno iey dąć pniaczek RejWiz 56.*

Synonim: 2. ulik.

DDJ